

borcev NOV ter ob občinskem prazniku

Prizadevanje za mir v svetu

Hkrati z letošnjo osrednjo proslavo ob prazniku občine Ljubljana-Siška bodo imeli svoj tradicionalni zbor tudi aktivisti in borci Gorenjske. Zaprošili smo Ivana Repinca, predsednika Pokrajinskega odbora aktivistov OF za Gorenjsko pri Medobčinskem svetu SZDL Gorenjske, da pove kaj več o namenu tega srečanja in zakaj so se gorenjski aktivisti letos odločili, da bodo imeli svoj zbor prav v šišenski občini.

»Pred 13, 14 leti je prišlo do ideje, da bi aktivisti osvobodilne fronte, kamor seveda spadajo tudi člani organizacij kot so bile Antifašistična fronta žena, SKOJ in druge, po okrožjih imeli svoje domicile. Tako so potem posamezna medvojna okrožja dobila domicile v posameznih občinah. Gorenjska ima poleg teh okrožnih odborov še pokrajinski odbor OF, ki je na Gorenjskem med vojno še posebej prišel do izraza, ker je ta pokrajina tudi geografsko izredno tesno povezana med seboj. Pokrajinski odbor OF je med vojno vodil politiko za celo Gorenjsko, danes pa ima ta odbor nekakšno koordinacijsko vlogo med okrožnimi odbori OF kot so za škofjeloško okrožje, kamor spada tudi del šišenske občine kot Smlednik, Sentvid, Medvode, pač vsi severnejši kraji šišenske občine, pa za kamniško okrožje, jeseniško, kranjsko okrožje itd.

Zbori aktivistov so bili sprva resnično samo zbori aktivistov OF, danes pa so dobili širši pomen, saj so vključeni tudi borci NOB, kajti na Gorenjskem so bili številni aktivisti pozneje tudi borci NOB. Zato bi bilo nesmiselno ločiti borce in aktiviste in tako imamo že nekaj let zbor aktivistov in borcev Gorenjske. Glavni namen teh zborov je srečanje aktivistov OF in borcev na

določenem kraju s povojnimi aktivisti SZDL, mladino, tako da to ni samo srečanje takratnih aktivistov, pač pa je to povezovanje z generacijami, ki so zrasle po vojni. Mi skušamo posredovati izkušnje iz našega dela mladim rodovom, predvsem pa prenašamo izročila aktivističnega dela mladim. Vsak tak zbor je tudi politična manifestacija, ima določen poudarek in letos je to 40-letnica ustanovitve OF in hkrati je to tudi prizadevanje za mir na svetu, za krepitev naše samoupravne Jugoslavije in za krepitev naše enotnosti.

Ivan Repinc

Leta 1979 smo dobili domicile tudi v šišenski občini in vsako leto ena izmed gorenjskih občin organizira to naše srečanje. Letos se je za to odločila šišenska občina in mislim, da je prav, da ga je združila s svojim občinskim praznikom, kajti letos je veliko proslav in manifestacij in je tako dosežen tudi dvojni cilj, zato je prav, da se občinski praznik poveže s takšnim zborovanjem.

V Ljubljani je bila ustanovljena osvobodilna fronta, na obronkih Ljubljane se je začel oborožen odpor in mislim, da je prav, da je to srečanje tudi v šišenski občini. Računamo, da se bo zbora udeležilo več tisoč aktivistov OF in borcev, še posebej računamo z množično udeležbo zato, ker v Ljubljani živi veliko aktivistov in borcev, ki so svojo revolucionarno pot začeli na Gorenjskem.

Ivan Repinc je nato spregovoril tudi o nalogah pokrajinskih odborov.

»Namen je poimenska obnova nekdanjih odborov OF AFŽ, mladine, SKOJ, partije. Nimamo še vseh imen, imamo jih samo za pokrajinske in okrožne odbore, po okrajih pa nam še ni uspelo zbrati vseh imen.

Druga stvar je zbiranje zgodovinskega gradiva in pisanje politične zgodovine posameznih okrožij. Nekatera okrožja takšne monografije že imajo, za druga pa bomo morali to še narediti.

Tretja naloga je osnivanje muzeja revolucije za Gorenjsko. Za to se pripravljamo že dolgo časa, muzej pa naj bi bil v Begunjah. Seveda ta muzej ne bi bil v nasprotju z osrednjim republiškim muzejem revolucije v Ljubljani, pač pa bi ga kvečjemu dopolnjeval, seveda pa je zaradi gospodarskih težav ta naloga trenutno nekoliko potisnjena v ozadje.

Tekst in foto: France Kmetič

kah. 200 žensk v sobi, stenice, kriminalke in politične jetnice. Tam je bila tudi Vida Tomšič. Organizacija in upornost. Niso hotele plesti ročnih del za italijanske bordele. Nada Tarman se je nekega dne silovito uprla odhodu v cerkev. Kazen 8 dni samice, voda in kruh. Težko, a še težje ji je bilo namenjeno. Premeščena v pokrajino Pezزارom, zapor v Fossambrane. Leto in pol samice, ljudje. Številka 28 pa se ni dala. Tudi druge zapornice Ličanke, Črnogorke, Hrvatice se niso pustile. Izdajale so celo na roko pisane časopise »Naša zvezda«, »Crvena udarnica«. Spoznavale so se z Morsejevo abecedo. Uro dnevno so skupaj preživele na dvorišču. Dovolj za organiziran upor:

»O, kako sem si želela domov... Pa vendar je bila tam naša šola osveščanja, komunizma.«

Kapitulacija zlohotnih naslednikov rimskega cesarstva. Nemci. Transport v Ljubljano. Takoj povezana in globoka ilegala. Barvanje las, ponarejeni dokumenti. Delo v okrožni tehniki, odhod v partizane na Primorsko, organiziranje posebnih zvez Glavnega štaba — CK Slovenije in okupirane Ljubljane:

»V Ljubljano sem prišla s slovensko vlado. To je bilo zgolj slučajno. Toda tistega dne se ne da opisati. Ne more se povedati. Imela sem občutek, da je ves svet moj, svet, ne le Ljubljana. Cvetje, pesmi, radost, srečanja z domačini.«

Graditev domovine, ustvarjanje novih pogojev, udarniško delo, navdušenje, tovarništvo. Še ne tako daljna preteklost, stkana iz tisoč in tisoč usod posameznikov. Tudi dandanašnji je stisk roke Nade Tarmanove trden in prepričljiv. Odsev preteklega časa in današnje stvarnosti v sivomodrih pronicljivih očeh...

Bogomir Šefic

Foto: Jaka Bregar

**VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM
ISKRENE ČESTITKE
OB OBČINSKEM
PRAZNIKU, 22. JUNIJU**

SKUPŠČINA OBČINE IN DRUŽBENOPOLITIČNE
ORGANIZACIJE LJUBLJANA-SIŠKA